

Beszámoló

a II. Peszticidmaradványok meghatározása élelmiszerekben című szimpóziumról

(Budapest, 1980. december 9.)

A MÉM Állategészségügyi és Élelmiszerhigiéniai Főosztálya és az MTA Központi Kémiai Kutató Intézete közös szervezésében 1980. december 9-én tartott szimpózium azzal a céllal került megrendezésre, hogy az elmúlt 3 évben elért újabb kutatási eredményeket és azok gyakorlati hasznosulását széles körű szakmai fórum előtt ismertesse.

A megnyitóban *Takó Éva*, a MÉM Állategészségügyi és Élelmiszerhigiéniai Főosztályának főosztályvezetőhelyettese a kutatások és a kutatási eredmények gyors hasznosításának egyre fokozódó jelentőségét hangsúlyozta a hazai élelmiszertermelés és értékesítés tükrében. *Holló János* akadémikus, az MTA KKKI igazgatója kiemelte a kutatások jelentőségét az akadémiai kutatóintézetek gyakorlati irányú orientálódását figyelembe véve.

A rendezvény első részében az MTA KKKI kutatói számoltak be az analitikai módszerfejlesztés szempontjairól, mind a minták vizsgálatra való előkészítésénél, mind a mennyiségi és minőségi meghatározásnál. Az egyes előadások az élelmiszer maradványanalitika időszerű kérdéseiről, valamint a különböző szermaradványtípusok (klórozott szénhidrogének, foszforsavészterek, karbamátok) élelmiszer-mintákban történő meghatározására kifejlesztett módszereikről szóltak. Kutatási eredményeiket a nemzetközi kíváncsalak tükrében értékelték. Egy előadás az intézetben folyó komoly hazai nitrózaminkutatásokról szolgáltatott információt.

A szimpózium második részében a MÉM ÉHESZ, a MÉVI-k és a MÉM ÉVK szakemberei ismertették élelmiszerminták vizsgálatánál nyert eredményeiket, megfigyeléseiket, a rendszeres ellenőrzés szervezése során szerzett tapasztalataikat, az új módszerek alkalmazásával kapcsolatos észrevételeiket.

Előadás hangzott el a kifejlesztett módszerek laboratóriumok közötti összehasonlító vizsgálatának értékeléséről és a nagyszámú mintával végzett szintfelmérő-vizsgálatok eredményeiről.

A vitafórumokon a módszerfejlesztés további lehetőségeiről és legcélszerűbb irányairól, a meglévő nehézségek megoldási módjairól, az Élelmiszervizsgálati Módszertkönyv elkészítésének elvi és technikai kérdéseiről élénk és hasznos következtetések levonásához vezető vita alakult ki az igen különböző intézményekből megjelent és a szakmai kérdésekben érdekelt résztvevők között. Ennek során egyetértés alakult ki arra vonatkozólag, hogy:

- élelmiszerek rendszeres peszticidanalitikai ellenőrzéséhez a megfelelő analitikai módszerekre a jövőben is feltétlenül szükség van mind az import, mind az export tekintetében,
- az ellenőrző hálózatnak ismernie kell az importáló országokban alkalmazott

- peszticidanalitikai eljárásokat,
- fel kell készülni további, eddig nem vizsgált szennyezettségek ellenőrzésére,
 - az Élelmiszervizsgálati Módszerkönyvben a szerkesztési célkitűzéseknek megfelelően a korszerű, a „jó analitikai gyakorlat” követelményeit kielégítő eljárásokat kell összefoglalni,
 - a vegyi szennyezettséggel kapcsolatos módszertani problémák legelőnyösebben multimódszerek fejlesztésével oldhatók meg,
 - az eddig alkalmazásba vett meghatározási eljárások és technikai eszközök alapvetően beváltak, jónak bizonyultak az élelmiszerellenőrzés gyakorlatában,
 - a kutató-fejlesztő munkát – beleértve a közvetlen gyakorlati hasznosítást is – az eddig követett irányba és jelleggel kell folytatni mind az élelmiszerek minősége, mind az export-import szempontok védelme érdekében.

Draskovics Imelda